

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

11. Non omnes capiunt verbum hoc, sed quibus datu[m] est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

tionis causa, à Christo prohiberi, vt supra ex Augustino accepimus: idque tam ex parte viri respectu vxoris, quam ex parte vxoris respectu viri: nec vllomodo verisimile esse quòd apud Iudæos Christi tempore vxores viros dimiserunt, quum hoc lex non permitteret. Sed quum Paulus de illo vxoris à viro diuortio disputat quod Christus prohibuit, debet necessariò illud intelligi secundum totam prohibitionem à Christo factam. Prohibet autem Christus vxorem à viro discedente alteri nubere, sicut prohibet virum qui vxorem dimiserit alteram ducere, Pares enim illos hac in causa esse, verba Marci ostendunt, & Paulus postea manifestius docuit, dicens. *Mulier non habet potestatem corporis sui, sed vir. Similiter autem et vir sui corporis potestatem non habet, sed mulier.* Atqui virum qui vxorem dimiserit etiam fornicationis causa, aliam sine mæchia ducere non posse, apud Matthæum Christus docet. Omnes igitur post diuortia secundas nuptias Christus damnat, seu voluntaria sint illa diuortia seu iusta. Alioquin enim hic esset sensus planè absurdissimus, vt iam in præcedentibus explicatum est.

1. Cor. 7.

II. *Non omnes capiunt verbum hoc, sed quibus datū est.*

Caluini
& Beza
stupiditas.

CÆLIBATVS votum ac firmum propositum his verbis à Christo damnari heretici hodie volunt. Sic in hunc locum Beza. *Docet Christus continentie donum rarum esse Spiritus S. donum: ex quo consequitur non temere modo sed etiam contra Dei voluntatem facere qui perpetuum celibatum volunt.* Hæc ille in Annotationibus in hunc locum, Calvinus quoque ad hæc verba. *Non esse omnibus liberum eligere vtrum libuerit, continentiam an coniugium, inde probat Christus, quia speciale sit continentie donum.*

Hæc

Hæcille. Stupidi hæretici ex Dei dono libertatē eligendi quod melius est, tolli existimant, quum Dei donum hanc libertatem imprimis augeat; quia liberum arbitrium non tollit gratia sed adiuuat, non impellit sed roborat, non destruit sed firmat, vt plurimis in locis docet ipse August. gratiæ Dei prædicator maximus. Sed hoc in loco sola consequentiæ hæreticæ absurditas demonstranda est. Si quia continentia Dei donum est, temere & contra Dei voluntatem facit qui perpetuum cælibatum vouet, temere quoque & contra Dei voluntatem facit omnis vir vni vxori coniugatus, omnis anima vni Deo & vni fidei sese obstringens, omne denique obseruationis mandatorum Dei aut renūciandi Diabolo firmum propositū, quale in baptismo omnes stipulati & polliciti sumus. Nam cum vna vxore castè viuere, & vnum Deum perpetuò colere, vnam fidem firmiter tota vita tenere, Diabolo & pompis eius in perpetuum renūciare, mandata à Deo iniuncta obseruare, purum Dei donum est: neque omnes capiunt verba hæc, sed quibus à Deo datum est. Cæterum quemadmodum tamen si Dei dona sunt, liberè tamen à nobis illa omnia suscipiuntur, nec temere aliquid aut contra Dei voluntatem propterea facimus, sic cælibatus ac continentię propositum liberè à quouis suscipitur, nec temere aut contra Dei voluntatem facit qui suscipit. Quare Christus ipse vt continentię quoque virtutem liberè ab vnoquoq; suscipi doceret, subiunxit postea. *Sunt enimuchi qui seipsos castrauerunt propter regnum Dei: id est voluntariam continentiam susceperunt, eamque perpetuam.* Hoc enim verbum *castrare* designat. Sed ad hæc Christi verba recalcitrat Calvinus, & ex libero arbitrio continētiā sus-

Cælibatus votum defenditur.

cipi negat. Quid ergo? Simplex (inquit) sensus est: Quum natura apti sint quidam ad coniugium, licet abstinereant, non tamen Deum tentare, quia Deus immunitatem illis concedit. Placet sanè hic sensus, quia verus est. Sed contra liberam continentiam hoc nihil facit. Qui enim ad coniugiū apti abstinere tamen, tum ex Dei dono abstinere, ideoque Deum non tentant; tum liberè & ex propria sua voluntate abstinere, nec vlllo præcepto coacti, nec vlla ex gratia dono necessitate imposita. Et ideo sicut Christus dicit, *seipso castrauerunt*, sibi ipsis continentia perpetua (hoc enim castrandi vox concludit) legem imposuerunt: non quasi libero arbitrio subijceretur hæc castratio, vt Catinus loquitur, aut quasi solius liberi arbitrij hoc opus esset, sed quòd ex Dei dono liberè suscipitur. Quod adeo verum est, vt plerique sanctissimi Patres, illa Christi verba, *Non omnes capiunt verbum hoc*, exponant, *Non omnes volunt capere*. Gregor. Nazanz. orat. 31. Basilus in lib. de vera virginit. vltra medium: Chrysostr. & Hieron. in hunc locum: August. Confess. lib. 6. cap. 11. Nempe quia credebant, volentibus omnibus & petentibus, non negari hoc donum: ideoque capere hoc verbum omnes posse qui capere serio cupiunt, mediâque adhibent ad hoc donum impetrandum requisita, vt docet August. de adulter. coniugijs libro 2. cap. 19. & 20.

12. *Qui seipso castrauerunt propter regnum caelorum.*

Virginitatis meritum.

HAEC Christi verba sic intellexit Catholica semper Ecclesia, vt voluntariae continentiae mercedem esse regnum caelorum ex hoc loco indubitata colligeret. Ita quippe doctissimi Patres ante multa secula hæc verba